

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GORNOSLĄZAK
wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje
miesięcznie 3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

TELEFON Nr. 1414.

OGŁOSZENIA
oblicza się na wiersze milimetrowe. — Wiersz milime-
trowy kosztuje 15 groszy. — Wiersz reklamowy 60 gr.

REDAKCJA i EKSPEDYCJA
znajduje się w Katowicach, Rynek 12

Nr. 168

Katowice, środa 24-go lipca 1929.

Rok 28

Prezydent Mościcki zwiedza tereny
naftowe.

Ł a Ń c u t. Prezydent Rzeczypospolitej po dwudniowym pobycie w Łańcucie, udał się na zwiedzenie ośrodka naftowego w powiecie krośnieńskim. Przejazd p. Prezydenta przez tę połać kraju był jedną wielką manifestacją na cześć głowy państwa. Wśród świstu syren zatrzymał się samochód p. Prezydenta przed bramą tryumfalną, urządzoną na wzór szybu naftowego. Po powitaniu przemówił prezes Krajowego Tow. Naftowego sen. Długosz, witając głowę państwa w imieniu przemysłu naftowego i wszystkich jego organizacji. Z kolei przemówił p. Kucza, wiertniczy, a następnie powitał p. Prezydenta w imieniu duchowieństwa i ludności ks. proboszcz Głodowski, poczem p. Prezydent udał się do nowego szybu „Równie”, gdzie nastąpiło uroczyste otwarcie szybu, który nazwano szybem Mościckiego. Niezwykle podniosłym momentem była chwila, kiedy p. Prezydent przeciął wstęgę, poczem puszczono w ruch maszyny i zapuszczono pierwszy świder.

Następnie p. Prezydent, odprowadzony przez władze miejscowe odjechał do Krosna, gdzie powitał p. Prezydenta burmistrz miasta, duchowieństwo rzymsko-katolickie i grecko-katolickie. W sali rady powiatowej powitali p. Prezydenta przedstawiciele władz miejskich, duchowieństwa i społeczeństwa, zaś w pałacu Małopolskiego Tow. Naftowego odbył się obiad na cześć dostojnego gościa. P. Prezydent pozostał na miejscu do godz. 16, poczem odjechał w dalszą drogę. (PAT.)

„Czerwony dzień”.

P a r y ż. (Tel. wł.) Wśród aresztowanych w niedzielę przeszło 100 komunistów znajduje się 11 kobiet oraz kilka obcokrajowców. Komunistyczny dziennik „Humanite” twierdzi, że pomimo zarządzeń władz postanowiono urządzić „czerwony dzień” 1 sierpnia. Szczegółowy program olbrzymiej manifestacji został już wypracowany.

Dobry interes posła.

P a r y ż. (Tel. wł.) Jak wykazało śledztwo, prowadzone w sprawie przemycanych przez posła Afganistanu środków trujących, była to już 12 posyłka przemycowa. Na tym interesie zarobił poseł dotychczas 8½ miliona franków.

Ustawa o spłacie długów francuskich w senacie.

P a r y ż. Po wysłuchaniu expose sprawodawcy, komisja finansowa senatu postanowiła 25 głosami przeciw 1 głosowi zaproponować senatowi uchwalenie bez zmian projektu ustawy, przyjętej przez Izbę, dotyczącego ratyfikacji układu w sprawie długów. Następnie komisja uchwaliła jednogłośnie wniosek, który przedstawi pod głosowanie senatowi po przyjęciu ustawy ratyfikacyjnej. Wniosek ten przewiduje, że jeżeliby Niemcy zawiesili lub znacznie zmniejszyli należne Francji spłaty, to Francja będzie mogła zażądać odroczenia całości lub części swoich płac. (PAT.)

Pierwsze wyjście Ojca św.

R z y m. (Tel. wł.) Kardynał-wikariusz Pempili zapowiedział oficjalnie udział Papieża w procesji eucharystycznej, która odbędzie się 25 b. m.

Komunikat donosi, iż Ojciec św., po zlikwidowaniu tego pożalowania godnego stanu rzeczy, który przez tyle lat zatrzymywał Go w Watykanie po raz

pierwszy opuści bazylikę watykańską. Papież będzie niósł Przenajświętszy Sakrament.

Przygotowania do procesji są w pełnym toku. Do Rzymu ściągają seminarzyści ze wszystkich części świata, którzy w liczbie 5000 wezmą udział w procesji.

Rosja rozpoczyna kroki wojenne.

L o n d y n. (Tel. wł.) Wiadomości z granicy chińsko-sowieckiej przedstawiają położenie w barwach coraz czarniejszych. Chiński minister spraw zagranicznych zapytany o wpływ paktu Kelloga na spór, odpowiedział jedynie: „Wkrótce zobaczymy”.

Według depeszy Reutera, w niedzielę o godz. 8 rano armja rosyjska rozpoczęła ofensywę wzdłuż rzeki Suifenho. Wojska chińskie bronią się, walka trwa. Armja czerwona uzbrojona jest w gazy trujące i 32 armaty polowe. Z Rengó dochodzą wiadomości, iż wojska sowieckie zbliżyły się na odległość pół mili od miasta Mandzurja. Japończycy opuścili miasto, podczas gdy białogwardziści utworzyli ochotniczy korpus i wraz z Chińczykami przygotowują się do obrony.

Równocześnie donoszą z Charbinu, że koncentracja wojsk rosyjskich trwa w dalszym ciągu. Dowództwo sowieckie na głównej linii obronnej w Tsitsikar zgromadziło około 60.000 żołnierzy. Oddziały rosyjskie zaopatrzone są w wielkie ilości tanków i samolotów.

W i e d e Ń. Dzienniki donoszą z Pekinu, że sytuacja między Rosją sowiecką a Chinami jest jeszcze ciągle niewyjaśniona. Zaprzeczają kategorycznie wiadomości, jakoby wojska sowieckie zajęły mandzurskie stacje pograniczne. Generał Szang-Kai-Szek w okólniku, wystosowanym do podległych mu generałów i żołnierzy oświadczył, że Chiny nie dadzą się upokorzyć. Chiny nie życzą sobie wprawdzie żanej wojny z Rosją sowiecką, muszą jednak swoich praw bronić. Chiny muszą się złączyć przeciwko czerwonemu imperjalizmowi i podejma walke z Rosją sowiecką, jeżeli to będzie konieczne.

Dzienniki wiedeńskie donoszą, że gubernator Mandzurji wyjechał do Nankinu celem wzięcia udziału w konferencji atache cywilnych i wojskowych z rządem.

Międzynarodowy kongres chirurgów.

W a r s z a w a. W poniedziałek o godz. 10 rano w pałacu prezydiu rady ministrów odbyło się uroczyste otwarcie 8-go kongresu Międzynarodowego Towarzystwa Chirurgicznego, nad którym protektorat objął Prezydent Rzplitej, Ignacy Mościcki. Zagał posiedzenie minister Sławoj-Składkowski, witając delegatów imieniem rządu i wyrażając podziękowanie za wybór Warszawy jako miejsca kongresu, poczem ogłosił kongres za otwarty, udzielając głosu przewodniczącemu kongresu, p. prof. Hartmannowi. Prof. Hartmann obejmując przewodnictwo, nowitany

gorącymi oklaskami przez zebranych, wyraził radość z powodu tego, iż dano mu jest poznać Polskę, kraj tyłoma wezłami złączony z Francją. W dalszym ciągu swego przemówienia mówca scharakteryzował postępy, jakie dokonała chirurgia i podkreślił rosnące jej znaczenie w medycynie.

Na tem posiedzenie zostało zamknięte, poczem wszyscy członkowie udali się przed grób Nieznanego Żołnierza, gdzie ustawiona była kompanja honorowa. W chwili składania wieńca przez prof. Hartmanna kompania honorowa sprezentowała broń.

W obliczu wojny.

Pomimo wszystko czasy się zmieniły!

Gdyby dawniej wytworzyło się takie położenie, jak obecnie pomiędzy Chinami i Rosją, gdyby jedno państwo wysłało drugiemu ultimatum trzydniowe i nie otrzymało zadowalającej odpowiedzi, zerwało stosunki dyplomatyczne, zarządziło mobilizację, rozpoczęło nawet kroki wojenne, wówczas nic nie byłoby w stanie powstrzymać wybuchu wojny.

Obecnie na dalekim wschodzie wybuchł zatarg nie o bagatelkę. Chiny odebrały Rosji ich kolej, wsadziły do więzienia wielu Rosjan, naruszyły prawo międzynarodowe, urządzając rewizję w konsulatach. Stosunki dyplomatyczne zostały zerwane, przedstawiciel Chin w Rosji zażądał paszportów dla siebie i wszystkich członków przedstawicielstwa dyplomatycznego i konsularnego. W Rosji wre agitacja za wojną z Chinami, a obydwa państwa gromadzą otwarcie wojska przeciwko sobie.

Pomimo tych wszystkich objawów, wobec których przed wojna światowa działania wojenne byłyby dalszym, nieuniknionym następstwem, obecnie nie można jeszcze z całą pewnością twierdzić, że wojna wybuchnie.

Składa się na to kilka przyczyn. Jedną z nich jest niewątpliwie zarodek, tkwiący obecnie w ludzkości, że wojna jest zbrodnią, której za wszelką cenę należy uniknąć. Pomimo groźnych gestów daje się wiecej odczuć tak wśród rządowych sfer rosyjskich, jak i chińskich, pewna nadzieja, że da się uniknąć ostateczności. Każde bowiem z państw stara się odrzucić od siebie zarzut rozpetania wojny.

Jakżesz inaczej było dawniej! W żywej pamięci stoją nam owe dni z sierpnia 1914, w których sama wiadomość o mobilizacji w Rosji wystarczyła, by uniemożliwić jakakolwiek próbę załagodzenia zatargu. Wobec tych nastrojów, będących niewątpliwie wynikiem pokojowej akcji, rozpoczętej faktem powołania do życia Ligj Narodów, można mieć nadzieję, że tym razem do wojny nie dojdzie.

Oprócz psychologicznego momentu, są jednak jeszcze inne, bardziej realne powody, przemawiające za utrzymaniem pokoju.

Wdanie się w awanturę wojenną nie jest ani dla Rosji, ani dla Chin w tej chwili wskazane. Rząd chiński objął dopiero niedawno władzę po szeregu lat krwawej wewnętrznej walki. Jeszcze nad tem olbrzymiem, wyniszczonej wojną domową krajem unosi się krwawe widmo setek tysięcy poległych, a przeciwieństwa pomiędzy poszczególnymi prowincjami nie mogły zatrzeć się jeszcze na tyle, by zjednoczyć cały naród, a zwłaszcza poszczególnych generałów, do wspólnej walki przeciwko groźnemu przeciwnikowi. Chociaż bowiem armja chińska, skoncentrowana w Mandzurji, przewyższa liczebnie wojska rosyjskie, zgromadzone na granicy, to jednak Chiny muszą liczyć się z tem, że niebawem ten stosunek może zmienić się zasadniczo.

